

τικῶ ἢ πολιτικῶ βίῳ τῶν ἐθνῶν, πάντα τὰ σπέρματα καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς ἀνακαλύψεως ἢ τῆς μεταξρρυθμίσεως ταύτης εὐρίσκονται ἤδη ἐσπαρμένα εἰς τὰς διανοίας, τοὺς λόγους ἢ καὶ τὰ συγγράμματα τῶν συγχρόνων. Ὁ Νεύτων, ὁ εὐρέτης τῶν νόμων τῆς παγκοσμίου δλκῆς, οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν ἢ νὰ συναρμολογήσῃ τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τὰς παρατηρήσεις τῶν ἀστρονόμων τῆς ἐποχῆς του· ἡ δογματικὴ τοῦ Ἰωάννου Οὐσσίου περιέχεται σποράδην δλόκληρος εἰς τὰς διδασχὰς καὶ τὰ βιβλία τῶν τότε ἐχθρῶν τῆς Ῥώμης· τὸ Κοράνιον εἶναι ἀπλῆ περίληψις τῶν πόθων καὶ τῶν ἰδεῶν τῆς ἀραδικῆς φυλῆς κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα.

Ὅστω καὶ παρ' ἡμῖν ἀπὸ τινων ἐτῶν ἤρχιζον νὰ κυφορῶνται αἱ ἰδέαι τῆς κοινοβουλευτικῆς σχολῆς· τὰ δὲ συμπτώματα τῆς κυφορίας ταύτης ἐξεδηλοῦντο, ὡς ἦτο ἐπόμενον, εἰς λόγους, ἀγορεύσεις, ὑπομνήματα καὶ ἄρθρα ἐφημερίδων.

Πολλοὶ ἦσαν οἱ νομίζοντες ἀναγκαίαν τὴν ἀνέγερσιν σινικοῦ τείχους· κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν τοῦ Στέμματος, καὶ ἕκαστος ἐνόμιζεν εἰς τὸ ἀντιμοναρχικὸν τοῦτο οἰκδόμημα τὸν κατὰ μᾶλλον καὶ ἦττον ἄξεστον ἢ ἐξεσμένον λίθον του, πλείονας δὲ πάντων οἱ ὄπαδοὶ τοῦ κ. Κουμουδούρου. Τὴν κατήχησιν ὅμως ἢ, μᾶλλον, τὸ Εὐαγγέλιον τῶν φιλελευθέρων τούτων τεκτόνων συνήρμοσεν ἀναντιρρήτως ὁ κ. Τρικούπης, ἀφοῦ κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ ἀμειλικτοῦ «Αἰῶνος», πρῶτος ἀνεκεφαλαίωσε καὶ ἐξέθεσε μετὰ δεινότητος, λογικῆς καὶ συντομίας ἐν τῷ πολυκρότῳ «Τίς πταίει», τὰς πρὶν ἀμόρφους καὶ ἀκατασκευάτους κοινοβουλευτικὰς ἰδέας.

Εἰς ἐπικύρωσιν τῆς αἰωνίου ταύτης μαρτυρίας ἔρχεται καὶ ἡ καταδίωξις. Ὡς ὁ Οὐσσίος ἐκάη ὑπὸ τῶν παπιστῶν, καίτοι οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν ἢ ν' ἀνακεφαλαίωσῃ κἀκεῖνος μετὰ δεινότητος καὶ συντομίας, ὅσα εἶπον καὶ ἔγραψαν πλείστοι ἄλλοι ἐφημέριοι ἀποθανόντες ἀνενόχλητοι ἐπὶ τῆς κλίνης των, οὕτω καὶ ὁ κ. Τρικούπης ἐδιώχθη καὶ ἐφυλακίσθη, διότι ἀνέδειξε ζῶντα καὶ ἐπίφοβα εἰς τοὺς μοναρχικοὺς, ὅσα εἰς τὰ στόματα τῶν ἄλλων ἐφαίνοντο πρὶν ἀνάξια καταδίωξις καὶ προσοχῆς.

Ἀμερόληπτοι ὄντες οὐδόλω; ἀρνούμεθα ὅτι εἰς τὴν ἀνάδειξιν ταύτην τοῦ «Τίς πταίει» συνέτραξεν οὐκ ὀλίγον ὁ ἀγαθὸς δαίμων τοῦ κ. Τρικούπη, ὁ ἐμπνεύσας εἰς τοὺς πωλητὰς ἀφωσιώσεως τὴν μωρίαν τοῦ διωγμοῦ, ἀλλ' ἡ σύμπραξις αὕτη τῆς τύχης, ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν ἔφ' οὐδενὸς ἐν τῷ κόσμῳ κκτωρθώθη, οὔτε τὸ γεγονὸς οὔτε τὰς συνεπειὰς αὐτοῦ δύναται νὰ μεταβάλῃ.

Ὁ ἀπαθὴς ἱστορικὸς, ὁ μέλλων νὰ διηγηθῇ εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν τὰ σήμερον συμβαίνοντα, θέλει ἀναγράψῃ εἰς τὰς δέλτους του ὅτι τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα ἐν Ἑλλάδι ὀφείλει εἰς τὸν κ. Τρικούπην τὰς δύο ταύτας ἐκδουλεύσεις: ὅτι διὰ μὲν τοῦ «Τίς πταίει» κατέστησεν αὐτὸ αἴρεσιν ἔχουσαν δογματικὴν ὑπόστασιν καὶ ἀξιοθεΐσαν τῆς τιμῆς νὰ καταδιωχθῇ, διὰ δὲ τοῦ τελευταίου βασιλικοῦ λόγου τὴν αἴρεσιν ταύτην κατῴρθωσε ν' ἀναδείξῃ ἐπίσημον πολιτικὴν θρησκείαν τοῦ κράτους.

Ἀφοῦ ἐκτελέσῃ τὸ ἔργον του ὁ ἱστορικὸς, σημειῶν τοὺς

δύο τούτους κυριωτάτους σταθμοὺς τῆς κοινοβουλευτικῆς ἡμῶν προόδου, δὲν θέλουσι βεβαίως λείψει καὶ πολυπράγμονες ὑπομνηματισταὶ, οἵτινες ἐνδιατρίβοντες εἰς τὰ καθέκαστα καὶ τὰς λεπτομερείας, θέλουσιν ἀποδώσει τὸν ὀφειλόμενον ἔπαινον εἰς τὰ ἄρθρα, τὰ ὑπομνήματα καὶ τὰς ἀγορεύσεις, ἐξ ὧν ἔλαβε τὴν πρώτην ὕλην ὁ κ. Τρικούπης.

Τὸ καθ' ἡμᾶς, ὡς ὁ Λαβουλαὶ τοῦ Παρισίου ἐν Ἀμερικῇ, οὕτω ἐπιφυλαττόμεθα νὰ γράψωμεν ἂν ὁ Θεὸς χαρίσῃ τῷ Ἀσμοδαίῳ ζῶν καὶ ἀναγνώστας, «τῇ Ἀγγλίαν ἐν Ἀθήναις».

Θ.

ΣΚΝΗΕΣ

Ἐκ τινος τῶν τελευταίων φύλλων τοῦ *Figaro* πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ πρῶτος πρόεδρος τῆς δημοκρατίας Θιέρσοις συνετήρει δαπάνη μυστικοῦ μὲν ἀλλὰ δημοσίου ταμείου σμήνος περιττῶν καὶ φαυλοβίων διὰ λόγους πλειονοψηφίας. Ἄν τοῦτο δὲν εἶναι συκοφαντία, ὑπάρχει, φαίνεται, καὶ ἐν Γαλλίᾳ τὸ ῥωμαϊκόν.

* *

Ἡ ἐπιχείρησις τοῦ Λαυρίου ἐπανῆλθεν εἰς τὸ ἀρχικὸν αὐτῆς σημεῖον, τὸν πατριωτισμόν. Φιλογενεῖα κινούμενος ὁ κ. Α. Τσιγκρὸς μετεχειρίσθη τὰ κεφάλαια ἡμῶν, ἵνα σώσῃ τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς ξενικῆς ἐπεμβάσεως· οἱ δὲ προχθὲς ἀναλαβόντες τὴν διεύθυνσιν προτίθενται ἀντὶ μερίσματος νὰ προσφέρωσι κατ' ἔτος εἰς τοὺς κ. κ. μετόχους τὴν ἠθικὴν ἱκανοποίησιν ὅτι τὰ χρήματα αὐτῶν χρησιμεύουσιν εἰς ἐμψύχωσιν τῆς ἐθνικῆς βιομηχανίας.

* *

Ἀγαπῶμεν τὴν πατρίδα, θαυμάζομεν πάντας τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς θυσιαζομένους ἀπὸ τοῦ Κουρτίου μέχρι τοῦ Ἀθ. Διάκου· ὅπως δὴποτε ὅμως εὐρίσκομεν ὀπωσοῦν σκληρὸν ἑκατοντακισχίλιοι μέτοχοι νὰ μεταμορφωθῶσιν εἰς μάρτυρας, στέρνοντας τὸν διὰ τῆς πείνης θάνατον ἐξ ἀκουσίου πατριωτισμοῦ.

* *

Πολλοὶ ἠπόρησαν τίνι τρόπῳ συνέλευσις μετόχων ἐξέλεξε προχθὲς συμβούλιον ἐξ ἀμετόχων. Ἐφ' ὅσον γηράσκομεν τόσῳ μᾶλλον πειθόμεθα ὅτι ἐν πάσῃ συνέλευσει ἢ πλειονοψηφίᾳ δὲν εἶναι ἄλλο τι εἰμὴ μόνον κάρκευμα παρασκευαζόμενον τὴν προτεραιαν κατὰ τοὺς κανόνας στερεοτύπου τινὸς μαγειρικῆς. Τὸ σφάλμα τῶν μαγειρῶν τῆς τελευταίας λαυριωτικῆς πλειονοψηφίας, ὑπῆρξεν ὅτι δὲν ἔκλεισαν καλὰ τὴν θύραν τοῦ μαγειρίου, κἔ

της οποίας εξήρχετο ανυπόφορος δυσωδία ραδιουργίας, χαβίχροχάνου και πατριωτισμού.

* *

Λόγου προκειμένου προχθές περι των μεταλλευτικών καταστροφών, κύριός τις αναμιχθείς αζημίως εις τὸ παιγνίδιον τῶν μετοχῶν, χωρίς ὅμως νὰ λάβῃ ποτὲ μέρος εις τὸ στήσιμον τῶν παγίδων οὔτε ὡς ἰδρυτής, οὔτε ὡς σύμβουλος ἢ προφήτης θησαυρῶν ἔλεγε δικαίως «Ἐγὼ δὲν ἔχασα τίποτε, οὐδὲ κ' ἐν τὴν τιμὴν μου.

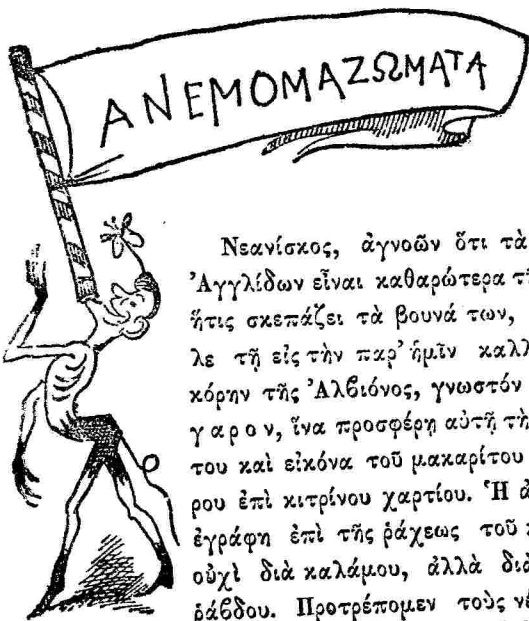
* *

Ὁ κ. Ἀφεντούλης εἶχε δώσει εἰς τινὰ υποψήφιον Ἀττικῆς τὸν λόγον τῆς τιμῆς του, ὅτι ἤθελεν υποστηρίξει αὐτὸν ἐν Πειραιεὶ κατὰ τὰς ἐκλογάς. Ἀλλάξας ἔπειτα γνώμην ὑπεστήριξεν ἀναφανδὸν τὸν ἀντίπαλον αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ὁ λαβὼν τὴν ὑπόσχεσιν ἠνείδισεν αὐτὸν ὅτι παρέβη τὸν λόγον τῆς τιμῆς του ὁ ἀξιότιμος κ. Ἀφεντούλης ἀπεκρίθη ὑπερηφάνως. «Τί μὲ τοῦτο; μὴ πως εἶμαι ἀξιωματικός;

* *

Ὁ ἀξιόλογος κ. Ἄρ . . . ἐξακολουθεῖ νὰ θηρεύῃ ἐν Φαλήρῳ ὑπόληψιν Don Juan και Καζανόβα, ἐπινοήσας και τὸ ἐξῆς τέχνασμα: ἔχει ὠραῖον στακτόχρουν ἐπανοφώριον, τοῦτο φροντίζει ν' ἀφίη πάντοτε πλησίον πότε τῆς μιᾶς πότε τῆς ἄλλης ὠραίας κυρίας, και ἔπειτα παραπονεῖται ὅτι αἱ γειτόνισαί του τὸν ἠνάγκασαν νὰ μιμηθῇ τὸν Ἰωσήφ.

ΘΕΟΤΟΥΜΗΣ.

Νεανίσκος, ἀγνοῶν ὅτι τὰ ἤθη τῶν Ἀγγλίδων εἶναι καθαρῶτερα τῆς χιόνος, ἤτις σκεπάζει τὰ βουνά των, ἀπέστειλε τῇ εἰς τὴν παρ' ἡμῖν καλλικέλαδον κόρην τῆς Ἀλβιόνος, γνωστὴν τινὰ Φίγαρον, ἵνα προσφέρῃ αὐτῇ τὴν καρδίαν του και εἰκόνα τοῦ μακαρίτου Γ. Σταύρου ἐπὶ κιτρίνου χαρτίου. Ἡ ἀπάντησις ἐγράφη ἐπὶ τῆς βράχειας τοῦ κομιστοῦ, οὐχὶ διὰ καλάμου, ἀλλὰ διὰ χονδρῆς βάρδου. Προτρέπομεν τοὺς νέους ἡμῶν νὰ μελετῶσι κάλλιον τὴν γεωγραφίαν, τὴν διδασκουσαν τὰ ἤθη και τὰ ἔθιμα τῶν διαφόρων φυλῶν.

Μετὰ πολλὰς ἐρεύνας κατωρθώσαμεν νὰ μάθωμεν ποίου δράματος γίνονται μετὰ τὸ θέατρον ὑστερογυμνά-

σεις ἐν τινι μεγάλῳ ξενοδοχείῳ. Τὸ δράμα τοῦτο εἶναι σεμνὸν και ἀθῶον, καλεῖται δὲ «Flirtation».

Κύριός τις προχθές ἐν Φαλήρῳ, μὴ εὐρίσκων οὔτε τὴν ἑλληνικὴν οὔτε τὴν γαλλικὴν ἀρκούντως πλουσίαις ἵνα ἐκφράσῃ τὸν θαυμασμὸν, ὃν ἐνέπνεεν αὐτὸν ἡ Μαργαρίτα, συνήνωσεν ἀμφοτέραις τὰς γλώσσας διὰ διεθνούς eulambour εἰπὼν «C'est la perle des Marguerites».

ΖΕΦΥΡΟΣ.

ΚΙΒΩΤΙΟΝ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Ἀσμοδαίου.»

Συμπλήρωμα τοῦ βίου τοῦ Νικολοπούλου.

Τὰς ἐξῆς πληροφορίας ἐβύναξα ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ ὑμετέρῳ φύλλῳ δημοσιευθέντος βίου τοῦ Νικολοπούλου. Λέγουσιν ὅτι ὁ Πιλάτος ἀπερχόμενος τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ εἰς Ἱερουσαλήμ διήλθε διὰ τῆς Γορτυνίας και ἔλαβε πολλοὺς Γορτυνίους μεθ' ἑαυτοῦ, οὓς ἀπεκατέστησεν εἰς Παλαιστίνην. Ἐξ αὐτῶν πολλοὶ ἔλαβον μέρος εἰς τὴν Σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ. Οὗτοι δὲ ἄφησαν συγγενεῖς ἐν Γορτυνίᾳ, ἐξ ὧν κατὰ γεται ὁ Νικολόπουλος, τινὲς δὲ συγγενεῖς του και σήμερον ἀκόμη φέρουσι τὸ ὄνομα Μάλχος, ὅπερ εἶχεν ὁ ἑβραῖος πρόγονός των Μάλχος, οὗτινος τὸ δεξιὸν ὠτίον ἀπέκοψε κατὰ τὸ εὐαγγέλιον ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΑΝΤΗΣ.

Με τρεῖς ἀπαιτήσεις προσῆλθε τῷ πρωθυπουργῷ κ. Τρικούπη βουλευτῆς τις:

- Λοιπὸν, κύριε Πρόεδρε, ἐκεῖνο δὲν θὰ γίνῃ; . . .
- Ἀδύνατον, εἶνε ἐναντίον τοῦ νόμου
- Αἶ! διὰ τὴν ἄλλην ὑπόθεσιν τοῦλάχιστον; . . .
- Σὰς εἶπα, εἶνε ἐναντίον τῶν διατάξεων ἀδύνατον . .
- Λοιπὸν τοῦλάχιστον, κύριε Πρόεδρε, διορίστε μου ἐκεῖνον τὸν ἄνθρωπο
- Δὲν ἔχομεν κενὰς θέσεις . . .
- Ὅς βλέπω, κύριε Τρικούπη, θὰ καταταχθῶ ὀριστικῶς εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν.
- Δὲν πειράζει, φίλε μου! μαζὶ θὰ εἶμεθα!

ΤΥΠΟΙΣ «ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ»

Ἐπεύθυνος Συντάκτης ΠΑΡΡΑΣΙΟΣ ΔΟΥΚΑΣ.